

B. O. BERGE
ATTORNEY AT LAW
OTTAWA, ILL.

den 17de Mai, 1937

Fru Hilda Espedal.
Fossoand, Norge

Kjære søskendebarn:

Jeg har netop læst det brev du skrev til din farbror, Olaus Vestbo, dateret den 13de Mars, '37. Som du ved, er Olaus min morbror. Han sendte mig dit brev, og spurgte mig hvorledes det gik for sig at du fik et af hans billeder, og et af hans vikingeskib. Saa nu maa jeg forklare til ham at jeg sendte 3-4 af disse billeder til broder Christian ved juletid, og bad ham at gi dem til slægtinger som syntes noget om dem. Af dit brev ser jeg at de synes rigtig bra om det billede du fik. Det opvakte slægtskab og venstetanker hos dig, saa du kom til at skrive onkel et gildt brev. Og det skal du ha saamange tak for. Han er nu den eneste ilive af hele den søskendeflok. Han blev sjømand i 15 aars alderen. Søring havde saa smaat begyndt at ta fat paa hans lunger, men sjømandslivet kurerede ham. Søring havde stygt blandt hans brodre og søstre. Nu skriver han mig at han ikke er noget videre bra. Han har haft en oversigt af lunge med et par af hele det inwendige. Lungen viser hvordan var angrebet i ungdoms aarene. Men foretten staar det ogsaa lidt daarligt til med hjertemusklerner, nyerne o.s.v. Han siger han har haft 'flu' en hel tid og kan

ikke tale af med den. Men vi faar nu se om ikke som-
mersol og varmen sætter ham tilrette igjen. Min søn
Robert var derude og besøgte Vestbøfalkene i Puyallup
to aar siden. Han fortalte mig ved gjenkomsten at Olaus
var saa livlig og rovig som en 25 aarling. Saa skrev jeg
ham og opmuntret ham til at skrive sine oplevelser
som kjømand. Han vognet sig lange, men jeg holdt
paa at opmuntre ham til han tog fat. Saa bad jeg ham
at arbejde mig et vittigt skib. Ja, sa han andre skibe har
han arbeidet, men vittigskib vidste han ikke hvorledes
jo, skrev jeg, bare ta fat se paa et billede of Gokstad skibet
eller Østberg skibet. Om en sex maaneders tid skrev han
mig at nu var hans mesterværk færdigt. Saa sendte
han det ved express, og her er det i Kontoret. Du har jo
billedet af det, saa du ved hvor vakkert det er. Jeg
har et af billederne, i mit ooverarselse saa naar jeg
vognes om morgenen ser jeg "hvorledes" "Gjotungen" ruder
sin drag med valde, spjengende flegvrom lande hans rige
Harde jeg glemt alt om som havkundige forfædre saa kom
de tilbage med dette skib. — Og nu har Onkel Olaus
ogsaa Komtvei med sine Erfaringer fra Seilskibenes
Dage". Det bliver vist en bog. Ja, det burde være ialfald en
af den søskendeflokkens som efterlader sig en bog. — Men
det var jeg som skrev til Christian om at komme til Norge.
Da fik nok den forstaallse at det var Onkel Olaus som tænkte
paa det. Saa kan du faa Onkel Olaus til at besøge dig
og alle dere kjædte og kjære der hjemme for end han blir
alt for gammel, da blev det et herligt besøg baade for ham
og eders. Han skrev mig i brev som indbefattet dit brev, om besøn-
heden da de saa "Den flyvende Hollender" syd for Kap Godthaab. Den lille
fortælling bliver ikke i bogen hans. Men jeg skal fortælle dere om det
hvor som jeg har den glæde at tale med dig og dine. Du har vel for at
skrive. Lad mig høre fra dig ved leilighed. K. Olaus til Børnhuset